

[Elisabeth Bruun Olesen]

Men når alt dette er sagt, så er vi selvfølgelig villige til at diskutere problemerne, når tingene er sket og folk er fyret; så skal de selvfølgelig have så megen erstatning som overhovedet muligt. Om det lige skal være i denne udformning, ved jeg ikke, men vi vil godt være med til at se positivt på det i udvalget.

Dohrmann (FP):

Forslag af denne karakter virker ikke særlig sympatiske. Nogle partier fremsætter helt bevidst, politisk bevidst, den slags sager, fordi de ligesom forsøger at skabe det store skel mellem arbejdsgivere og arbejdstagere. I realiteternes verden er det da heldigvis sådan, at på langt, langt de fleste arbejdspladser er der et virkelig godt forhold mellem arbejdsgivere og arbejdstagere, men det forsøger man politisk at ødelægge, bl.a. ved at fremsætte forslag som dette, der faktisk påstår det modsatte: der er de store, stygge arbejdsgivere, og så er der de uskyldige lønmodtagere.

Jeg tror, at på langt hovedparten af arbejdspladserne i Danmark eksisterer det problem ikke, og jeg tror også, at hvis forslag af denne karakter bliver vedtaget, vil det være ensbetydende med, at vi får endnu flere arbejdsløse. Det gør vi, fordi først og fremmest mindre arbejdsgivere i dag har så store udgifter. Der er så store udgifter forbundet med at have ansatte, og der er så megen usikkerhed om, hvor mange penge man kan komme af med, at mange afholder sig fra at ansætte folk. Selvfølgelig skal der være velordnede arbejdsforhold, men det finder man nu engang ud af selv ude på de enkelte arbejdspladser.

Vi kan selvfølgelig ikke støtte dette forslag.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det, der fik mig til at bede om ordet for en kort bemærkning, var nogle af de udtalelser, der kom frem, særlig det, der blev sagt af hr. Dohrmann. Det er, som om vores forslag skulle hænges ud som noget, der skulle skabe ustabile forhold på arbejdsmarkedet.

Jeg mener, det modsatte er tilfældet, og jeg mener, jeg brugte meget af min taletid til netop at fortælle om de vanskeligheder, der kunne være i forbindelse med vurderingen,

fordi det billigste var det, der gav den hårdeste belastning for den enkelte. Forslaget skal derfor ses som en understregning af, at vi virkelig ønsker, at samarbejdet bliver fremmet, og der er ikke noget om, at det skulle betyde en konflikt mellem arbejdsgivere og arbejdstagere.

Søren B. Jørgensen (S):

Jeg vil gerne sige, skal vi sige en forholdsvis beskeden tak til dem, der har sagt, at de gerne vil se på forslaget i udvalget. Så er ét af formålene i hvert fald opfyldt. Det gælder særlig hr. Jens Peter Jensen og fru Lone Dybkjær, der har peget på, at der måske kunne være ting, som vi skal se på, og det vil jeg i hvert fald være tilfreds med.

Jeg har den opfattelse, og det tror jeg hele folketinget er enig om, at vi i de sidste par år vel har været særlig hårde ved lønmodtagerne. Det er en tid med mange arbejdsløse, hvor det i dag jo er en katastrofe at blive arbejdsløs i forhold til tidligere, hvor problemet ikke var så stort, og forude ligger problemet med at nedsætte dagpengene, men her og nu har vi mulighed for at sikre i hvert fald en rimelig erstatning, hvis man bliver afskediget med usaglig begrundelse. Spørgsmålet er, i hvert fald for mig, ikke, hvad årsagen er til den usaglige afskedigelse. Hvis det er sådan, at en afskedigelse er kendt usaglig, så kan årsagen være ligegyldig, for virkningen er den samme: vedkommende mister sit arbejde; og så bør erstatningen også være den samme. Hvis man f.eks., som fru Lone Dybkjær sagde, bliver afskediget på grund af foreningsforhold og måske har vanskeligt ved at skaffe sig et arbejde, kan jeg godt se, det er et problem for vedkommende. Men den lønmodtager, der bliver afskediget med et stempel i panden, hvorpå der står »samarbejdsvanskeligheder« eller »fagligt aktiv«, har sandelig også vanskeligt ved at skaffe sig arbejde fremover. Vi siger jo nok herhjemme, at vi har verdens bedste arbejdsmarkedslovgivning – det har vi også, det er rigtigt, men så er vi nogle, der ikke kan forstå, at man er ved at ødelægge den – men det er kun delvis, for når det gælder om tryk-
hed i ansættelsen, mener jeg, at vi er langt tilbage i forhold til, hvordan man i andre lande er beskyttet som lønmodtager på ar-